

चायमर्थः सम्पद्यते । तयोदशीनिशीथे तस्यां चतुर्दशीं
विद्यमानायां शिवपूजनम्भवेदिति । नागरखण्डेऽपि
“माघमासस्य कृष्णायां चतुर्दशीं सुरेश्वर ! । अहं या-
स्यामि भूषणे रात्रौ नैव दिवा कलौ । लिङ्गेषु च
समस्तेषु चरेषु स्थावरेषु च । संक्रमिष्याम्यसन्दिग्धं
वर्षमापविशुद्धये । रात्रौ तस्यां हि मे पूजां यः करि-
ष्यति मानवः । मन्त्रैरेतैः सुरश्रेष्ठ ! विपायः स भवि-
ष्यतीति” । सा च शिवरात्रिचतुर्दशी त्रिधा भवति ।
एकतिथ्यात्मिका तिथिद्वयात्मिका तिथित्रयात्मिका
चेति । तत्र सूर्योदयमारभ्य प्रवृत्ता परदिनोदयप-
र्यन्तैकतिथ्यात्मिका । सा वेधदोषाभावात्प्रशस्ता ।
तिथिद्वयात्मकत्वं च द्विधा भवति । जयायोगेन दर्श-
योगे न च । तत्र योगद्वयमेकैकस्मिन्पक्षे प्रशस्तम् ।
स च विषयविशेषः पूर्वमेवोदाहृतः । तिथित्रयात्मकत्वं
नन्वतिप्रशस्तम् । एतदेवाभिप्रेत्य पुराणे पश्यते “तयो-
दशीकलायैका मध्ये चैव चतुर्दशी । अन्ते चैव सिनी-
वाली तिस्रः श्यां शिवसर्चयेत्” । यथा तिस्रः श्यां प्रशस्ता
तथा वारविशेषेण योगविशेषेण च प्रशस्ता भवति । तथा
च स्कन्दपुराणे पश्यते “माघकृष्णचतुर्दशीं रविवारो
यदा भवेत् । भौसावाथ भवेद्देवि ! कर्त्तव्यं व्रतसुप्त-
मम् । शिवयोगस्य योगे वै तद्भवेदुत्तमोत्तममिति” । ननु यदा पूर्व-
विद्यायास्तपवासस्तदा परेदाः किं तिथ्यान्ते पारणमभवति
किं वा तिथिमध्ये । शास्त्रन्तु पक्षद्वयेऽपि समानम् ।
तत्र तिथ्यान्तपारणवचनानि पूर्वमुदाहृतानि “तिथि
मध्यपारणवचनन्तु स्कन्दपुराणे पश्यते “उपोषणं चतु-
र्दशीं चतुर्दशान्तु पारणम् । कतैः सुकृतलक्षैश्च लभ्यते
वायवान वा । ब्रह्मा स्वयं चतुर्वक्त्रैः पञ्चवक्त्रैस्तथाप्यहम् ।
सिक्थे सिक्थे फलन्तस्य शक्तौ वक्तुं न पार्वति ! । ब्र-
ह्माण्डोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि सन्ति वै । संस्थितानि
भवन्तीह भूतार्था पारणे कते” । “तिथीनामेव सर्वासा-
सुपवासवृत्तादिषु । तिथ्यान्ते पारणकुर्व्याद्दिना शिव
चतुर्दशीमिति” । बाढम् । अस्ति हि द्विविधं शास्त्रं
तस्य च द्विविधस्य शास्त्रस्य प्रतिपत्प्रकरणोक्तन्यायेन
व्यवस्था द्रष्टव्या । यदा याज्ञवल्क्यादयमेव चतुर्दशी परि-
समाप्यते । तदा तिथ्यान्ते पारणम् । यदा तु चतुर्दशी
याज्ञवल्क्यमतिक्रामति तदा चतुर्दशीमध्ये पूर्वोक्ते पारण-
कुर्यात्” । ति० त० अन्वयोक्तं गौडमातया हृत्वाज्ञोक्तम् ।

चतस्रोदशा अस्तु । चतुर्दशायुक्ते ति० । “अधीति-
बोधाचरणपचारणैर्देशाद्यतस्तः प्रणयस्तु पाधिभिः । चतु-
र्दशत्वं कृतवान् कुतः ? स्वयं न वेद्मि विद्यासु चतुर्दश-
स्वयम्” नैष० । प्रकारे धाच् । चतुर्दशधा चतुर्दश
प्रकारे अर्थ० । नान्तत्वात् पूरणे इति प्राप्ते असंख्यादे
रिति पर्युदासेऽपि कचिदार्थे मट् । चतुर्दशम चतुर्दश
पूरणे ति० । “मनुर्वा इन्द्रसावर्णिचतुर्दशम इत्यपि”
भाग० ८।११।५।

चतुर्दशभुवन न० समा० द्विगुः पातादि न लोप् स्त्रीत्वे ।
भूलोकादिषु चतुर्दशसु लोकेषु । “भूर्लोकः काख्यो
दक्षिणो व्यचक्षेत् तस्मात् सौम्योऽयं भुवः स्वश्च मेरुः ।
लभ्यः पुण्यैः खे महः स्याज्जनोऽतोऽनन्यतन्मूः स्या-
त्तपः सत्यमन्यः” “सि० शि० भुवनकोषे भूलोकादि
सप्तकसुक्तम् “अयनेरप्यधस्तात् सप्त भूविवरा एकैकशो
योजनायुतान्तरेणायामविस्तारेणोपकृप्ताः । अतलं
वितलं सुतलं तलातलं महातलं रसानतलं पाताल
मिति” भाग० ५।२४।११ श्लोके अतलादिसप्तकसुक्तम्
तद्विवरणं तत्राध्याये दृश्यम् । भूलोकादिविवरणं
काशीख० २३ख० । “पादगम्यं हि यत् किञ्चि-
दस्त्वस्ति धरणीतले । तद्भूलोक इति ख्यातं साध्वि
हीपाद्रिकाननम् । भूलोकाश्च भुवर्लोक आब्रह्मात्
समुदाहृतः । आदित्यादाभ्युषं विप्र ! खर्लोक इति
गीयते । महर्लोकः क्षितेरुर्द्धमेककोटिप्रमाणतः ।
कोटिद्वयोत्तरः ख्यातो जनो भूलोकयोजनैः । चतुः-
कोटिप्रमाणस्तु तपोलोकोहि भूतलात् । उपरिष्ठात्
क्षितेरष्टौ कोटयः सत्यमीरितम्” ।
योगिनां तनुमध्ये ध्येयानि स्थानभेदे चतुर्दश भुव-
नादीनि योगस्वरोदये उक्तानि यथा ।
“ब्रह्माण्डे सन्ति ये अण्डाः पिण्डमध्येऽपि संस्थिताः ।
तलं पादाङ्गुष्ठतले तस्योपरि तलातलम् । महातलं गुल्-
फमध्ये गुल्फोपरि रसानतलम् । सुतलं जङ्घयोर्म-
ध्ये वितलं जातुमध्यगम् । ऊर्ध्वोर्मध्ये तलं प्रोक्तं सप्त-
पातालमारितम् । तलातलञ्चातलञ्च महातलरसा-
तलम् । सप्तपातालमेतत् सुतलं वितलं तलम् । इदानीं
पिण्डमध्येऽहं सप्तलोकं शृणु प्रिये ! । मूलाधारे तु भूर्लोको
लिङ्गाग्रे तु भुवस्ततः । खर्लोको लिङ्गमूले तु मेरुमूले
महस्तथा । मेरुच्छिष्टे जनीलोको मेरुनाद्यां तप-
स्तथा । कमले सत्यलोकस्तु इति श्लोकाः षट्कं षट्कं